

OSOBNÍ ZPRÁVY

Za prim. MUDr. Oldřichem Markem, Ph.D.

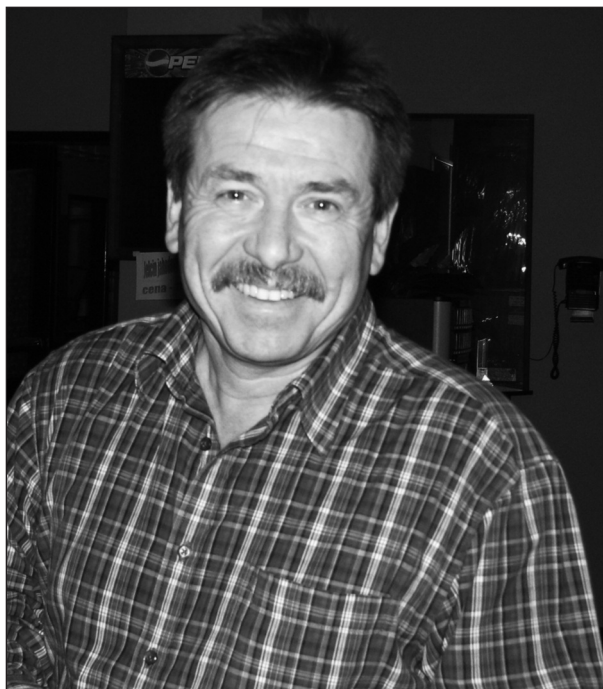
S hlubokým zármutkem oznamujeme, že nás po těžké nemoci opustil ve věku nedožitých 55 let prim. MUDr. Oldřich Marek, Ph.D.

Dr. Marek byl dlouholetým přednostou Kliniky anesteziologie a resuscitace FN a LF UP Olomouc. Působil jako vysokoškolský pedagog, excelentní přednášející i vlídný examinátor pregraduálních i postgraduálních studentů. Byl jedním z mála špičkových anesteziologů a intenzivistů, který ovládal svůj obor v celé šíři. V posledních letech se věnoval anesteziologickým postupům v invazivní bronchologii a na toto téma obhájil i svou dizertační práci. Resuscitační oddělení olomoucké kliniky pozvedl na evropskou úroveň včetně odpovídajícího přístrojového vybavení.

Byl milovaný i milující manžel a otec s vynikajícím rodinným zázemím, bez něhož by se své práci nemohl naplno věnovat. Všichni si ho pamatujeme jako výjimečného, všestranně vzdělaného lékaře, obětavého přítele s obrovskou empatií, ochotného vždy naslouchat a pomáhat jiným. Pro členy Kliniky anesteziologie a resuscitace FN a LF UP Olomouc pak byl „naším Oldou“ a doufám, že v srdcích nás všech tak zůstane zapísán navždy.

Čest jeho památce.

MUDr. Milan Adamus, Ph.D., KAR FN a LF UP Olomouc

MUDr. Oldřich Marek, Ph.D., in memoriam

Ve své práci býváme nezřídka konfrontováni se smrtí, se situací kdy nezvládnutelná choroba navzdory intenzivní léčbě i statečnému postoji nemocného si vyžádá svoji daň. Profesně i svojí zkušeností jsme na to připraveni. Tam, kde se toto týká blízkého člověka, kolegy a přítele zůstáváme však touto ztrátou hluboce zasaženi.

Kolega Marek byl členem výboru naší odborné společnosti a jedním z nezaměnitelných představitelů oboru anesteziologie a resuscitace. Intenzivně vnímal současné problémy našeho zdravotnictví, postavení zdravotníků v něm i našeho oboru. Činil tak s hlubokým ohledem a pocitem závazku vůči svým spolupracovníkům i všem těm, kteří ho do výboru společnosti delegovali. Nikdy nebyl ješitný, zističný a nic nepodnikal výhradně ve svůj prospěch. Svoji angažovanost vnímal především jako službu ostatním. Jeho postoj vycházel z pocitu hluboké sounáležitosti se spolupracovníky z olomoucké fakultní nemocnice a ze zkušeností

lékaře, který dobře znal poměry i v malých nemocnicích. Intenzivně vnímal potřeby nemocných a ze všech sil se jim snažil prospět. V diskusi dokázal uplatňovat svůj smysl pro realitu a její znalost; činil tak pevně a s humorem, pro nějž jsme ho měli všichni rádi. Konstatování, že byl dobrým lékařem – svým vzděláním, zkušeností i zaujetím – lze vyslovit beze zbytku. Své okolí si dokázal získat nejen profesní úrovní, ale i milým a laskavým vystupováním. Pokud bych stonal, byl bych rád, aby takový lékař stál u mého lůžka.

Ztráta blízké osoby bolí. Vždy a opakovaně si uvědomujeme starou pravdu, že hodnotu druhých, cenu našeho vztahu k nim či prostě jen jak moc jsme je měli rádi, si nezřídka uvědomíme až poté, co je ztratíme. Náš obor ztratil svoji výraznou tvář a my přišli o znamenitého kolegu a přítele. Sdílíme bolest pozůstalých a je na místě jim vyslovit naši hlubokou účast. Pro nás – jeho kolegy a spolupracovníky – zůstane setkání s Oldou Markem nezapomenutelnou zkušeností.

ností a obohacením našich životů. Myslím, že by byl rád, kdybychom si ho zapamatovali jako vlídného, milého a vždy optimistického kolegu, který nikoho nezarmoutil, dokázal do nezřídka v kruhu se točících debat vnést zdravý rozum a jasné uvažování. Měli bychom si ho pamatovat i jako člověka, který se dokázal utkat s nevyléčitelnou chorobou s odvahou, kterou mu mož-

ná jednou, až se naplní náš čas, budeme všichni závidět.

Čest jeho památce.

*Za výbor ČSARIM
Prof. MUDr. Karel Cvachovec, CSc., MBA*

Poslední vzpomínka na prim. MUDr. Oldřicha Marka, Ph.D.

Naše odborná veřejnost časopisu ztrácí úmrtím Oldy Marka výjimečného člověka, skvělého lékaře, nevšední renesanční osobnost a váženého kolegu. Dokázal, jako dnes málokdo, být svorníkem napříč obory i generacemi. Přirozený a nevšední smysl pro jemný humor, hluboká míra lidské empatie a nevšední intelektuální rozhled bez ztráty kontaktu s rutinní medicínou – takto jsem měl možnost ho poznat a těšit se ze spolupráce v redakční radě a ve výboru ČSARIM. I jeho odhodlání bojovat s příznakem fatální nemoci do konce a naplno bylo nevšední a inspirující. Děkuji Milanovi Adamusovi, jenž svého kamaráda a primáře v nerovném boji s nemocí neopustil, děkuji všem lékařům olomoucké kliniky, fakultní nemocnice a sestrám z Oldova pracoviště, že s ním bojovali až do konce.

Ivan Herold